

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ  
جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ  
الْقَدِيرُ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا أَكْرَمَ شَابٌ شَيْخًا لِسِنِّهِ إِلَّا قَيَّضَ اللَّهُ لَهُ مَنْ يُكْرِمُهُ عِنْدَ  
سِنِّهِ.

## CENNET VESİLEMİZ, AİLE BÜYÜKLERİMİZ

### Muhterem Müslümanlar!

Mekke'nin fetih günüydü. Hasret bitmiş, vuslat gerçekleşmişti. Müminler âdeti bayram sevinci yaşıyor, hep birlikte Allah'a şükrediyorlardı. Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in sadık dostu ve hicret arkadaşı Hz. Ebûbekir ise Mekke'ye girdiğinde doğruca babasının yanına gitti. Müslüman olmasını gönülden arzuladığı babasını Allah Resûlü (s.a.s)'in huzuruna getirdi. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) yürümekte zorluk çeken bu adamı karşısında görünce Hz. Ebûbekir'e şöyle dedi: **“Keşke bu yaşlı adamcağızı buraya kadar yormasaydın da ben onun yanına gitseydim.”** Bu nazik davranıştan sonra Hz. Ebûbekir'in babası Ebû Kuhâfe Müslüman oldu.<sup>1</sup>

### Aziz Müminler!

Başta anne babamız olmak üzere aile büyüklerimiz, bizi Yüce Rabbimizin rızasına ulaştıran cennet anahtarımızdır. Onlar, rahmet ve mağfiret vesilelerimizdir. Evlerimizin bereketidir, sohbetlerimizin neşesidir. Varlıkları huzurun kaynağı, güvenin teminatıdır; yoklukları ise yürek yarası, gönül sızısıdır. Onlar, ailemizi bir arada tutan müstesna şahsiyetlerdir. Ailelerimiz ve toplumumuz onlarla daha da güçlüdür. Birlik ve beraberliğimiz onlarla daha da kuvvetlidir. Ne kadar büyük olursa olsun, sorun ve sıkıntılarımızı onların destek ve dualarıyla daha kolay aşarız.

### Kıymetli Müslümanlar!

Büyüklerimiz, bizleri yetiştirmek için nice fedakarlıkta bulundular. Tecrübeleriyle bize her daim rehberlik ettiler. Sevgi ve saygıyı, iyilik ve adaleti, hürmet ve muhabbeti onlardan öğrendik. Hayat yolculuğumuzdaki sığınağımız ve dayanağımız onlar oldu. Milli ve manevi değerlerimizi onlar bize

aktardı. Onlar, yaşayan tarihimizdir, yerleri asla doldurulamayacak olan hafızamızdır. Büyüklerimize saygı ve ilgi göstermek; geçmişimize sahip çıkmak, geleceğimize emin olmaktır.

### Değerli Müminler!

Ne acıdır ki, her geçen gün nice ulu çınarımız yalnızlığa terkediliyor. Nice büyüğümüz, dört duvar arasında çocuklarını ve torunlarını görmeyi bekliyor. Bayramlarımız ve tatillerimiz, büyüklerimizi ziyaret yerine oyun ve eğlence fırsatları gibi görülmeye başlandı. Birçok insan, huzur ve mutluluğu bireysellikte arar hale geldi. Oysaki bizler; aile fertlerimizle, büyüklerimizle ve akrabalarımızla ilgilenmeyi emreden bir dinin mensuplarıyız. Ailemizden koparak bireysel bir hayatı tercih etmek, büyüklerimizden ve akrabalarımızdan uzaklaşarak kendi dünyamıza hapsolmek bizlere asla yakışmaz. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.s), akrabalarımızla ilişkilerimiz ne kadar güçlü olursa Rabbimizle aramızdaki bağın da o kadar kuvvetli olacağını haber vermiştir.<sup>2</sup> Ayrıca anne babasının sağlığına ulaşip da onların gönlünü alamayan kişilere “Burnu yerde sürtünsün”<sup>3</sup> sözüyle uyarıda bulunmuştur.

### Aziz Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de bugünün ihtiyarlarının dünün gençleri, bugünün gençlerinin de yarının ihtiyarları olacağını şöyle haber vermektedir: **“Sizi güçsüz yaratan, güçsüzlüğün ardından kuvvet veren, kuvvetli halinizden sonra da güçsüz hale getiren ve yaşlandıran Allah'tır. O dilediğini yaratır. O hakkıyla bilendir, üstün kudret sahibidir.”**<sup>4</sup> O halde bugün bize düşen, büyüklerimize şefkat ve merhametle muamele etmektir. Onlara gönül alıcı hoş sözler söylemek, kalplerini asla kırmamaktır. Ziyaretlerimizle, ilgi ve alakamızla hayır dualarına mazhar olmaktır. Hayatlarını kolaylaştırmak için atacağımız her bir adımın bizleri Rabbimizin rızasına ulaştıracağını unutmamaktır. Değerlerine bağlı, anne ve babasına saygılı, büyüklerine hürmetkâr, bütün insanlığa faydalı nesiller yetiştirmenin gayretinde olmaktır.

Hutbemi Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in şu hadisiyle bitiriyorum: **“Bir genç, bir ihtiyara hürmet ederse, Allah da ona yaşlılığında hürmet edecek birisini hazırlar.”**<sup>5</sup>

<sup>1</sup> İbn Hanbel, VI, 350.

<sup>2</sup> Ebû Dâvûd, Zekât, 45.

<sup>3</sup> Müslim, Birr, 10.

<sup>4</sup> Rûm, 30/54.

<sup>5</sup> Tirmizî, Birr, 75.